

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' פנחס כ"א תמוז תשפ"ה

החברותא בשאון פנימי לחברים גליון מס' 764

פנינים יקרים לפרשת השבוע ועניני דיומא

פנחס בן אלעזר הכהן (כה, יא) הנראה לרמזו מה דאיתא בילקוט אמר רשב"ל פנחס הוא אליהו וכו' רבי אלעזר אומר הסב הקב"ה שמו של פנחס בשמו של אליהו וכו' תיבת אליהו הוה בגימטריא נב כמנין בן כמנין אליהו בא הרמזו ללמד שאליהו נוכח בבריתו של אאע"ה של כל בן ובן מישראל ללמד סניגוריה על ישראל. (זר הצבי)

הנני נותן את בריתי שלום (כה, יב) דרשו חז"ל ואו דשלום קטיעא, ההבדל בין שלום לשלם הדבר השלם היא יחידה שלמה אחת בתוכיותה ובפנימיותה, אבל כשעושין שלום בין שני אנשים עד כמה שהשלום יהיה גדול ואמיתי סוף סוף אינו אלא שלום חיצוני שהרי לא נעשה מהם דבר אחד ממש, כן ההבדל ישראל לאומות העולם על ישראל נאמר ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ משא"כ אצל אומות העולם נאמר ואו קטיעא מסמל שלמות בכל מצב. (לתורה ולמועדים)

לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום (כה, יב) שני צדדים למושג אחדות חיובי ושלילי מצד אחד ליכוד וחבר לחטיבה אחת שלמה לכל יתפרדו ולכל יתפוררו והוא החיוב, ומהצד השני לבלי לערב יסודות זרים בגוף המאוחד שישמשו תרים והפסק בין חלקי היחידה השלמה והיא השלילית והא תליא אי אפשר לאחד את כל אברי הגוף שיפעלו בשיתוף כל אחד לפי תפקידו המיועד לו אא"כ ישמרו על הגוף מערבוביא של יסודות זרים, וד"ל. (הרב זווין)

הנני נותן לו את בריתי שלום (כה, יב) איתא במדרש אמר הקב"ה בדין הוא שיטול שכרו, אולי יש לומר דהא דקאמר בדין שיטול שכרו הכוונה לעוה"ב כאשר האדם עומד לפני הקב"ה, דהנה פנחס היה לו לחשוש דינקו לו מזכויותיו בעוה"ב עקב שתי סיבות שעמד במקום סכנה והשני שפנחס קבלו שכרו בעוה"ז אולי ינקו מעוה"ב קמ"ל שיקבלו שכרו גם בעוה"ז וגם בעוה"ב כדכתיב והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם, כלומר בדין הוא שיקבל את כל שכרו. (זר הצבי)

הכח של בלעם בפה אך בזה שכוחו בפה נמנע ממנו כח המחשבה מפני שהמחשבה אינה מושלת למי שדומה למלאך, מאידך בלק כחו בקסמים כישוף המקבל הכוונה מהחיים היום יומי, על יסוד זה פרש"י וקסמים בידם בניהוש של בלק אם יאותו ללכת עם השלוחים יש דברים בגו ואם אין לאו אין להם כל השפעה. (בית ישראל)

והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם (כה, יג) פנחס קנא את קנאת ה' ומנע את עצת בלעם מלהתקיים ושמר על כך על שלמות ואחדות של ישראל הרי מידה כנגד מידה ניתנה לו הברכה של שלום ואחדות. (הרב זווין)

איש אשר רוח בו (כו, יח) על ידו נכנע רוח גבוה אל אחד ונעשה מאחר אחד כי הוא קיצא דאות ד' שממנו ד' רוחות כמ"ש (יחזקאל לו) כי אמר ה' מארבע רוחות באי הרוח וזה לשון תרועה לשון תרועם בשבט ברזל (תהלים ה) משבר רוח גאווה. (לקוטי מוהר"ן)

וביום הבכורים (כו, כו) יש בכל אחד מישראל בחינת מלכות וכל אחד לפי בחינתו יש שהוא בבית ויש שהוא מושל ביותר ויש שמושל על כל העולם לפי בחינת המלכות שיש לו בבחינת שרי אלפים, שרי מאות יש באיתגליא ויש באתכסיא, ויש כפופים, וצריך כל אחד להזהר לבלי להשתמש עם בחינות המלכות שיש לו להנאתו ולצרכו, ולא יהיה אצל כעבד למלאות תאוותו רק שתהיה בבחינת בן חורין אלא שהמלכות מכון אל מש"כ והיתה לה' המלוכה להשתמש במלכות לעבודת השי"ת. (לקוטי מוהר"ן)

אגרות קודש ממורנו ורבנו זיע"א

לכבוד...

ט"ז כסלו תש"מ

כל היסורים, כדאי היו לו, כי קנה על ידיהם קנין גדול בנפש, וזכה להתקרב אל השי"ת ולהכיר את האמונה דרך עצמו ובשרו, כפי שאיוב אמר: "מבשרי אחזה אלוה" (איוב יט, כו).

וכך חיו כל הצדיקים הגדולים, שבצר להם לא התייאשו בכלל, אלא שמו מבטחם באביהם שבשמים, והאמינו שהוא ישפיע להם כל מחסורם. ובכך סללו להם את דרך האמונה להכיר את מי שאמר והיה העולם, שאין שום דבר נעלם מעיניו, והוא יודע יפה יפה את מצבם, והכל בשביל לנסות היעמדו בצדקתם כדי להטיבם באחריתם - ובטחו בו ולא בושו.

ולא עוד אלא שעל ידי כך יכלו להנהיג את ישראל, ולגלות להם רזין דאורייתא, ולהרים את הדורות כדי שיוכלו להחזיק עצמם עד עת ויתגלה קץ הפלאות ותרבה הדעת, והכל יבינו למגדול עד קטן על מה ולמה היה הדוחק והלחץ. ובכח זה של קבלת היסורים באהבה ובשמחה זוכים להבין זאת גם כעת, בעת החושך יכסה ארץ ואנשי אמונה אבדו.

לכן ישמשו לך דבריי אלה לחיזוק ולעדוד, אשר אני מבין היטב את מצבך, ואל תפול ברוחך בשום אופן, כי קרוב יום הישועה לבוא.

לנכון קבלתי מכתבך וקראתיו בתשומת לב יתרה, ונגע מאד ללבי דאגתך הגדולה על מצב הפרנסה הירוד ועול החובות המעיק עד שאינו יכול לשית עצות בנפשו - ה' ירחם.

ואמנם הכלל ידוע בדרכי האמונה הפשוטה, שלא הסיבה היא המפרנסת את האדם, כי אם בעל הסיבות השי"ת הוא זון ומפרנס לכל חי רצון, כפי שאנו אומרים בכל יום בפרק 'אשרי' "פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון" (תהלים קמה, טז). אלא שלפעמים הקב"ה שולח צער לאדם כדי לקרבו אליו על ידי הצעקה שהוא צועק אליו מקרב ליבו ומעומק הנפש, כדי שהפרנסה שהוא מפרנסו תעבור דרך צנור התפילה והתחנונים, שאז מגעת ההשפעה בבחינת פנים בפנים. ואין דרך פרנסה זו כדרך שמפרנסים נכרים בבחינת הטבע, שהיא מדרגה נמוכה מאד מצד השפעת השפע, ואינם יכולים לקבל הקשר האלוקי על ידי בקשת המזון.

ובוודאי שענין זה צריך חיזוק גדול מאד, וגם גבורה גדולה, לא להישבר ולא להתייאש בשום פנים ואופן, אלא להתייצב ולחכות להישועה אשר בוא תבוא ולא תאחר. ואז יראה נפלאות את ישועת ה' כהרף עין. ואז ידע ויבין כי הכל,

לכבוד...

כ"ו אייר תש"מ

רחום, מה הוא חונן דלים אף אתה חונן דלים" (ירושלמי פאה א, א), כדי שזוכה לפניו, ויהיה לנו שייכות עמו לנצח נצחים.

ומהי השייכות - זוהי השגתו, שאין אנו משיגים אותו. כי "תכלית הידיעה שנדע שלא נִדְעָה". אלא אנו משיגים את פחיתותנו ומד ערכנו

נהיר לי היטב היגיעות הרבות שנתגעתם בהכנת הפארטיי של מצוה למען מפעלות החסד של "יד עזרה". ואם האדם לעמל יולד, אשריכם שבחרתם בעמל הזה. כי "עולם חסד יבנה", והקב"ה חפץ בנו ונתן לנו גדר להתגדר בו להדמות למידותיו - "מה הוא רחום אף אתה

אגרות קודש ממורנו ורבנו זיע"א

בבחינת "ונחנו מה" (שמות טז, ז), ע"י שמתאמצים ומבקשים באמת לדעת מה מהותנו האמתית. שאין לנו שום אחיזה מכח אפסותנו, וכל יסוד קיומנו הוא חיותו יתברך שמו. והוא מבקש להשרות את שכינתו על הפחיתות הזאת ששמו 'אנוש' ע"י שנכנע לפניו הכנעה אמתית בלי שום רצונות אחרים.

ומי מעכב? השאור שבעיסה! שאין חפצנו לוותר על רגש מחשבותנו, וכח המדמה מדמיין לנו כאילו היתה זאת מציאות ממש, וזהו יסוד הגלות של הפרט ושל הכלל, ואין אנו צועקים מעומק ליבנו את הזעקה הגדולה והמרה "עד מתי יאהבון ריק יבקשו כזב סלה"?

וכדי להגאל, קודם-כל הגאולה הפרטית אשר מזה נגיע אל הגאולה הכללית, אין לנו עצה אחרת אלא להיכנס להפקרות דקדושה, שזהו דרך האמונה הפשוטה. לא יבקש דבר כי אם זאת - לבוא לפני המלך, מלכו של עולם, בלי שום אצטלא או לבוש, שאינם אלא מסך המבדיל בין האדם לבין הקדושה. אשר מחמת שהוא בעל גבול לא הגיע לדעת את העבודה לקרוע את המסך החוצץ הזה.

ואי אפשר לקבל את עול העבודה האמתית הזאת אלא ע"י עקשנות גדולה ונוראה, עם הרצון השלם והגמור בלב. אחרי שהתבהר לו בבהירות חזקה שאין חיי חיים אם לא יעבוד על עצמו לעשותו כלי לקבל את אור שפע האלוקי שיושפע עליו, אשר זה כל תכליתו. וצריכים לזה יגיעה גדולה ועצומה, אשר מי שאינו עובר זאת אינו יכול להבין זאת או להסביר זאת, ורק דרך עבודתו יבינהו. אם יעבוד מעט - יבין מעט, ואם הרבה - יבין הרבה. ואז יגיע אל פסגת הבנתו שהוא "כגולם מונח לפניו יתברך ללא ידים וללא רגלים" (רש"י תהלים קלא, א), ואינו יודע לייחס לעצמו העמידה בנסיון, כי אם שהקב"ה שלח לו

את הסיבה של המניעה של החטא. כי כך אמר דוד המלך ע"ה "וחטאתי נגדי תמיד" (תהלים נא, ה). היינו, שהוא מגיע צמצום אחר צמצום ובוחר את הביטול, שאינו אלא מוכרח בבחירתו, ומכיר את הסיבות וחי על ידן. וכך יבטל כל מיני האחיזות של הטבע ויזכה לדבקותו יתברך. ואז יאיר לו אור שבעת הימים והדעת האמתית, ושב ורפא וטוב לו כל הימים.

וכל אחד מישראל צריך להגיע לעבודה הזאת, ולמה נתמהמה. וקול דודי דופק לנו מזה אלפיים שנה, והתוחלת ממושכה עד כמעט אין קץ. והקץ הזה תלוי בנו. ומי שיזכה לזה הוא יהיה המזכה. וכל אחד יכול להיות הראשון לכך. ואשרי מי שיפקיר את עצמו לזאת. ואף אם יצטרך לעבור מעברים קשים, הרי לעומת הטובה הצפונה - במה נחשבים הם?

אנא יקח נא היטב את הדברים ויתבונן בהם היטב, ויכניסם בתוך לבו. כי לא דבר ריק הוא, כי זה נוגע עד למאד לכל אדם מישראל, ולכל כלל ישראל. כי רק ע"י כך נגיע אל הביטול אחר ביטול האמיתי, שזה יביא את האחדות של כל עם ישראל, בלי לשון הרע, בלי רכילות, ובלי שנאת חנם, ובלי קנאה ותחרות, ורק הכח של אחדות דקדושה ישלוט ביננו, כי זה הוא גאולת עם ישראל האמתית. ובצמיחת הישועה הכללית הזאת יושעו כל פרט ופרט מישראל, ויפסקו הצרות והמחלות, והשכינה תהיה שורה בישראל כימי קדם, וכולנו נזכה לזה במהרה בימינו, אמן כן יהי רצון.

אני שולח לכם ברכות נאמנות, והשי"ת יזמין לבנכם היקר נ"י את זיווג ההגון והנכון בזמן הנכון. והענין הוא תפילה ולא דאגה כלל. ונזכה לשמוע תמיד בשורות טובות. השי"ת ייתן לכם פרנסה בנקל מתוך רוב נחת והרחבת הדעת, אכ"ר.

המשך פנינים יקרים

וידבר וכו' פינחס בן אלעזר ולא כליתו (כה, יא) לפי שהיו השבטים מבזין אותו הראיתם בן פוטי וכו' לפיכך בא הכתוב ויחסו אחר אהרן, ויש להקשות וכי הם לא יודעים מזה שמצד אחד (האב) הוא מיוחס? ואעפ"כ דברו והשאלה מה הועילו שנכתב בתורה פנחס בן אלעזר? ונראה דהנה יש בני אדם מרגישים ואינם מבינים לנמות עצמן בקיום המצוות כי היצה"ר מסמא עיני האדם לבלתי ראות האמת, אלא כראות הצדיק שעושה הדבר באהבה וביראה אז ידעו שיש בה מצוה רבה, והבן.

קבעו חז"ל קריאת פרשת תמידין ומוספים בבין המצרים לעורר לבבות בני ישראל להשתוקק לעבודת ביהמ"ק.
(שפת אמת)

כשנשתברו הלוחות בא השכחה, כימים אלו מסוגלים לתקן זאת, מובא בשם משנת חסידים שמחמת השכחה יש בהעלם כח הזכרון.
(אמרי פנחס)

הדמעות של בין המצרים אינם הלכה בשו"ע אך זהו בטוי לאיכפתיות לכן אמרו חז"ל שפנחס הוא אליהו הוא יבשר לנו על ביאת המשיח, מספיק יהודי אחד שאיכפת לו פינחס לא היה גדול הדור ואף לא בעל מעמד מיוחד, פנחס הצליח להחזיר הכל למקומו, את זה קבלנו בימים האלו ולדעת מה כוח של כל יהודי לתת טיפה של איכפתיות ובכ"ז.
(הרב פינקוס זצ"ל)

עיקר ההתחזקות בימי המצרים לאמץ את לבבו לבלתי יפול ברשת ההתרשלות מעבודת השי"ת חלילה ואפילו בתשעה באב שהוא זמן חושך למראית עין מכל מקום יש לשמח את לב המלך בשמחה העתידה שבו יולד מנחם ויגאלנו מהרה.
(המגיד ממזריטש)

מסופר על החוזה מלובלין שלא היה ישן על מטה שאינה שלו, לימים התארח החוזה אצל אחד מאנשי העיירה והביאו לו מטה חדשה אך מיד שהניח ראשו על המיטה נאנה, לגודל הפליאה של המארח מדוע נאנה החוזה, נאמר לחו שאמנם המיטה חדשה וגם עובדי הריהוט היו מבני ישראל יראי שמים אלא שהמיטות נעשו בשבוע שחל בו ת"ב כך ששורה עליו רוח עצבות.

הכנה לימים הנוראים, ימי בין המצרים הם ימי הכנה לימים הנוראים כמו צייר שרוצה לציין צובע תחילה ברקע שחור כיסוד שיקבל עליו את כל הצבעים, כן ימי בין המצרים בהם מתעצב על מצבו ועל חורבן בית מקדשנו הכללי והפרטי ואח"כ עובר לתשובה מאהבה אני לדודי ודודי לי לאחר ר"ה ויוה"כ עולים ומתעלים עד שמגיעים לימי הסוכות ושמיני עצרת שהם ימי שמחה בחינת הציור היפה שעולה לנחת רוח לבורא יתברך שמו עי"כ הוא מתעלה מבין המצרים לש"ת...
(רבי שמואל מסלונים)

מפטירין בשלשת השבתות בין המצרים והם דברי ירמיהו, שמעו דבר ה' וחזון ישעיהו, מרמז על ג' האברים פה אוזן ודיבור דברי ירמיהו בפה שמעו דבר ה' באוזן - שמיעה חזון ישעיהו בעין בראיה התקון בשמירת הלשון.
(פרי צדיק)

מקובלני כי בימי בין המצרים נכון ללמוד הלכות מועדות כי בג' שבועות אלו מכסים על הארת ג' המועדות שלא יופיעו ויאירו על כל ימות השנה ועל ידי לימוד הלכות מועדות מסתלק ההעלם ויוצאת שוב לאורה הארת ג' הימים הטובים.
(ארץ צבי)

כל רודפיה השיגוה בין המצרים (איכה א) פירוש כל רודפי ה' השיגוה כי הבורא יתברך יוצא לעזר ולסעד כמו שכתוב אהיה אשר אהיה (שמות ג, יד) גימטריא בא, אלו כא יום שבין המצרים אשר אהיה עמך, בימים האלו קל יותר לפגוש את המלך ולהתקרב אליו יתברך שמו, ובעיקר בתשעה באב שאז כלה חמתו על עצים ואבנים אז נמתקו הדינים ואומרים נחם, ומאז מתחילה חמשים ימי ההתקשרות עד ראש השנה שבהם נפתחין חמשים שערי בינה שהם חמשים שערי תשובה.
(המגיד מקונייץ)

י"ל ע"י מערכת החברותא רח' עדני 3 ירושלים 91050
☎ 02 - 5829688 פקס: 02 - 5325477
ניתן לקבל במייל: av5829688@gmail.com ת.ד. 5080 ירושלים

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

